

V torek, 16. marca 2021, je prek platforme Zoom **Trubarjeve hiše literature** potekal nov dogodek v sklopu cikla

Literarno novinarstvo

, ki ga vodi

Leonora Flis

. V zadnjem času se je cikel razširil na novinarsko polje nasploh in že nekaj dogodkov je bilo posvečenih dopisnikom in dopisnicam. Tokrat je Flis gostila

Andreja Stoparja

, ki se je oglasil iz Washingtona, saj je

dopisnik iz ZDA

od leta 2019. Pred tem je bil odgovorni urednik prvega programa Radia Slovenija, dopisnik iz Rusije, najdlje je delal za nacionalni radio, je tudi prejemnik nagrade »Watchdog« za izstopajoče novinarske dosežke. Podpisuje se pod dve knjigi,

Pax Putina

(Goga, 2014) se nanaša na njegov čas, preživet v Moskvi, čisto sveža pa je

knjiga

Ameriški rubikon

(Goga, 2021), ki govori o času v Ameriki in vsebuje kolumne, ki so bile objavljene na MMC in v Večer, in jih je za knjigo dopolnil s komentarji.

V ZDA je prišel v zelo zanimivem času, bil je začetnik glede teme, polja, države, ni imel osebnega občutka, ki ga skorajda potrebuje, da je prepričan v svoje delo. Pri Ameriki najbolj preseneti, da jo vsi poznamo, da je zelo ikonična, a ko je človek enkrat tam, začuti, da je vse skupaj malo drugače. Ta drobna razlika med znanim in neznanim, razumevanje in pojasnjevanje te razlike, je zanj največji izziv. Pandemija ga je nekako proti njegovi volji prikovala v Washington, res pogreša močnejšo osebno izkušnjo ene večje konservativne republikanske države. V knjigi je še pisal o polarizaciji države, v tem kratkem času pa se je še bolj fragmentirala, kar pomeni, da se tudi težko dogovorijo o čem »osnovnem«, kot so recimo volitve (demokrati si želijo čim bolj enotnega procesa volitev, republikanci pa čim več ovir, ker njihovi volivci najraje pridejo na volilni dan in volijo na kraju samem). Na žalost so ZDA okolje, kjer je izjemno izpostavljena rasa, z zaostrovanjem pogojev volitev se običajno onemogoča, da volijo pripadniki manjšin. Skupno Američanom pa je, da so vzgajani v duhu, da so prva in prava

demokracija, redki posamezniki dvomijo v to in vidijo v tej strukturi tudi razpoke, in to velike.

Ko pride človek v ZDA kot turist, gleda znamenitosti in drugače dojema raznolikost (pestra, lepa država) kot nekdo, ki je tam, ki vidi notranji antagonizem. Fenomen privrženecv Trumpa se lahko razume le v kontekstu psihologije velikih skupin, je komentiral dogajanje izpred nekaj mesecev. Kapitolska vstaja je veliko spremenila, način, kako se jo je spodbudilo, se odmaknilo od nje, pa se ji spet približalo, je veliko ljudi obsodilo in zato Trumpa ne vidijo več kot kandidata, ki bi lahko nastopil na volitvah. Zagotovo bo na naslednjih volitvah pestro, ker je že zdaj nekaj kandidatov, ki se želijo prebiti do njegovih volivcev. Zanimivo je, kako močno orodje je Twitter – odkar so mu ga ukinili, ga v javnosti pravzaprav ni več, je še komentiral gost. Mnogi precenjujejo Bidna, razložil je, da je tudi on prekaljen politik, stranka ima dolgo zgodovino z veliko grehi in ima seveda svojo agendo. Medijska pokrajina v ZDA je sicer zelo raznolika, vseh mu je predvsem to, da točno ve, kaj lahko pri katerem mediju pričakuje, niše so izdelane do popolnosti.

So pa v Ameriki pogosto presenečeni, da bi tuje medije zanimalo nekaj njihovega, ko jih nagovori kot novinar dopisnik – zato se velikokrat niti ne počutijo obvezane k odgovoru, ko ne gre za ameriški medij. Povedal je, da prav zato porabi ogromno časa za organizacijo. Sicer pa je zadovoljen, da poroča o politiki, ker ga res zanima, pogreša pa kulturne teme – poskušal se jih je lotiti, kolikor je šlo pred zaprtjem. Tudi človeških zgodb bi rad delal več, pa naj gre za socialne stvari ali pa splošne posebnosti; sama zgodovina države je izjemno zanimiva, veliko stvari ni mogoče razumeti brez zgodovinskega konteksta, in tega zelo rad razgrinja in raziskuje. Pri snovanju prispevkov si je zadal, da želi vedno nekega sogovornika ali izjavo, saj to veča avtentičnost in je tudi prav, da govorijo Američani sami, sicer pa nima vodila, ampak se prilagaja temi in poudarku. Ko piše, rad uporablja citate, ker pušča sled in daje možnost bralcem, da posežejo po isti stvari, če jih bo pritegnila. S tem se diskurz odpira, to je zanj pomembno, tudi pri novinarskem delu. Trenuten čas temu žal ni naklonjen, ljudje bi radi kratke, črno-bele razlage (kar se najbolje vidi v dihotomiji Trump-Biden). Opaža, da ljudje zadnja leta iščejo nekaj, s čimer se želijo strinjati, čeprav je bolj pomembno mnenje in neke dodatne informacije, s katerimi se pride do novih spoznanj, je še sklenil, za konec pa odgovoril še na precej vprašanj publike, ki ga redno spremlja in se je tudi na tem dogodku izkazala za zvesto in zainteresirano.

Avtorica poročila: Veronika Šoster

Dogodek: 16. marec 2021

{fshare id=3966}